

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Clementis Ervin*

Cím: *Jubileumra készülnek a budapesti repülők*

Forrás: *Újság*

hon.
(Hely)

1942 I. 28.
(Idő)

(v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

494.5

Hely

Idő

"1942"

Személy

Jubileumra készülnek a budapesti repülők

Beszélgetés a tízéves BSE-repülőcsoport multjáról és jelenéről, „kniplizésről”, sárkányfestésről és egyéb gondokról és örömekről

— Halló! B. S. E? Hallom, hogy a repülőszakosztály az idén ünnepli tízéves fennállását. Kivel beszélhetnék ebből az alkalomból a repülők, vagy vezetőik közül.

— Tessék talán Kőszegi Gyula főoktató urat felkeresni a klubhelyiségben.

— Köszönöm, már indulok is!

*

Izléses, finom klubhelyiségük van a főváros pilótáinak. Szalagok, zászlócskák, érmek, szobrok, sok szép győzelem emlékei. Értékes repülődíjak, amit a nagymultu egyesület tagjai huszonhat esztendő alatt szereztek. A B. S. E., az „anyaegyesület” ugyanis már huszonhat esztendő, a repülőszakosztály viszont, az idén ünnepli tízéves fennállását.

Itt találkozom Kőszegi Gyula főoktatóval, aki a B. S. E. „repülésvezetője”. Nagy sarzsi ez a repülőknél, hiszen a főoktató „szárnyai alól” sok kitűnő magyar repülő került már ki. Oktatóbajtársaival együtt ő neveli a repülővágyó fiatal magyar pilótajelölteket.

Az elmúlt tíz esztendő eredményeiről, tapasztalatairól s a közelgő jubileumról kérdezem.

— Megalakulásunk idején eleinte bizony sok nehézséggel kellett megbírkoznunk. Elsősorban az akkori nehéz pénzügyi viszonyok akadályozták a komoly munkát, de — walljuk be — a sportrepülés se volt akkoriban még tulságosan népszerű. Mi azonban minden akadály ellenére is vállaltuk a munkát és — mint az eredmény mutatja — fáradozásunk nem volt hiabavaló. Persze elsősorban a főváros vezetősége és a légügyi hatóságok megértő támogatása tette lehetővé, hogy idáig jutoitunk, hogy hangárunkban tizenegy darab egyesületi és öt darab, egyesületünk használatára kiadott Horthy Miklós Nemzeti Repülőalap-gép várja az első tavaszi napfényt, a sportrepülés igazi idejének kezdetét...

„Nyugdíjba ment” a kedvenc gép

— Egy repülőgéppel kezdtek. Még most is jól emlékszem rá. „Hungaria” típusu, az akkori időknek nagyon megfelelő, sőt, mondhatnám, igazán kiváló repülőtulajdonságokkal rendelkező gép volt. Azóta már „nyugdíjba ment”, il-

letve kiselejtezték. Talán azért volt mindannyiunk számára még máig is a legkedvesebb masina, mert nekünk csak egy volt belőle. Még héczőnevet is kapott: „Hungusnak” hívták a fiuk...

Akiket nem lehet lecsalogni a levegőből...

— Évről-évre több gépünk állt már a mátyásföldi, majd később a hudaörsi hangárban s ahogyan a gépek szaporodtak, úgy nőtt pilótáink tábora is.

— Második gépünk egy „Klemm” típusu sportrepülő volt, amit Szendy Károly polgármestertől kapott az egyesület. „Jövők” névre kereszteltük. Még ma is megvan és vigan röpködinék vele.

— Oktatóink, pilótáink — folytatja beszámolóját Kőszegi Gyula főoktató — legnagyobb részt fiatal fővárosi tisztviselők, akik napi hivatalos elfoglaltságuk után valóságos üdülésnek tartják azokat a pillanatokat, amikor ott tölthetnek a gépek közelében s fülüknek legszébb zene a motordüörgés. Nem beszélve a legfiatalabb növendékekről, akiket a Horthy Miklós Nemzeti Repülőalap osztott be hozzánk

kiképzésre; ezeket a fiukat alig lehet lecsalogni a levegőből. A

kiképzésen kívül természetesen résztvettek pilótáink minden itthoni repülőeseményen, sőt számos külföldi repülőtalálkozón és versenyen is indultunk.

— Majoros János kiváló műrepülőnk, aki ma már légiforgalmi kapitány s így a sok diadalt szerzett kecses műrepülőgép kormányát felcserélte az utasgép automatikus kormány szerkezetével, külföldi viszonylatban is kiváló eredményekkel szerepelt a műrepülésben. Buzay Árpád, Saskói Ferenc, Kun Miklós, Lukavecz Ferenc és a többi „fiuk” valamennyien jelentős eredményeket értek el itthon és külföldön egyaránt. Buzay Árpád és Saskói Ferenc olimpiai csillagura eredménye nemzetközi viszonylatban is igen értékes. Még nemrégiben is — kevéssel a most folyó háborueltői időkben, amikor a benzinből még szórakozásra is jutott — egyszerre hat-nyolc Klemmel indultunk neki a magyar vidéknek. Ezekre a látogatásokra vidéki barátaink úgy felkészültek, hogy néhol még repülőtereket is építettek a kedvünkért. A vidék lakossága ilyenkor valósággal kis repülőnapit másort kapott tőlünk váratlan ajándékba. Örömmel csinaltunk ezt a repülőpropagandát a nézők közül a vállalkozókedvet meg is repültettük. Ki tudja, milyen szolgálatot tettek azóta —

megkedvelve a repülés örömeit — a magyar repülés ügyének?

„Knipliznek” a növendékek

De beszéljünk magáról az oktatásról, a pilótaképzés munkájáról is. — Oktatóink a sportrepülők legrégibb gárdájából valók. Olyan nagy a gyakorlatuk, hogy szinte már az első pillantásra meglátják, viszi-e valamire a pilótajelölt? A frissített kezdő pilóta első élménye a szokatórepülés, itt ismerkedik meg magával a repülés érzésével s itt válik el, hogy szervezete bírja-e a vállalt feladatot. Ezután már a növendék is „kniplizik”, magyarul: fogja a botkormányt, hogy érzékelje a másik ülésben ülő oktató kormányozdulatait. Jóérzékű növendéket körülbelül öt-hat órai repülés után „engedünk el”; ekkor már nekiindulhat az első egyedül-repülésnek. Ha azután leteszik a pilótavizsgát, navigációs vándorrepüléseket végeznek s

hazai repülőeseményeinken is részt vesznek.

Még néhány adat az elmúlt esztendő munkájáról:

A BSE-pilóták 1941-ben körülbelül ezeröt száz órát repültek. Az elmúlt évben 32 repülőalapi növendéket vizsgáztattak és 12 egyesületi növendéket képeztek ki. Nagy szolgálatot tettek a köznek tavalyi árvízrepüléseikkel is, amikor gyógyszerrel és élelmiszerekkel megtöltött ejtőernyős zsáko-

kat dobáltak le a veszélyeztetett vidékek lakosságának.

Igy élnek a pilóták, így tanulnak koratavasztól későőszig. Csak a havas téli napok kényszerítik a fiukat a négy fal közé, de ilyenkor se pihennek, mert ez a nagy tatarozások ideje; ilyenkor szedik szét a gépek motorjait, *ilyenkor festik a „sárkányt“* (gyengébbek kedvéért: a repülőgép törzsét és a szárnyakat), hogy az első szép tavaszi napon nekiinduljanak a kék égbolt végtelenjének...

Ennyit tudtam meg a BSE-pilótákról, akik lelkesen készülnek a jubileumra is. Tavasszal szeretnék megünnepelni ezt a nevezetes évfordulót a „Repülőnap“ keretében akarják megmutatni a nagyközönségnek, hogy érlelmes volt pihenés nélkül dolgozniok és minden akadályt leküzdeniök a diadalmas szárnyakra kapott magyar sportrepülés érdekében.

Clementis Ervin dr.